

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

... türte az ő erkölcsöket.

És közel negyven esztendőnek idejéig türte az ő erkölcsöket a pusztában.

(Csel. 13/16)

Ezeket a szavakat Pál apostol mondta az antióchiai zsinagógában, ahol felszólították, hogy ha van neki és társainak valami intő szava a néphez, úgy szóljanak. És az apostol, mindjárt az első mondatokban Isten türelmének nagyságát említi, amellyel negyven esztendőig hordta népét a pusztában, elnézte azután is a tudatlanság idejét és vár ma is, hogy kegyelmének gazdagságával élni és ne visszaélni akarjanak az emberek. Mily sokáig türte a pusztai nép türelmetlenségét, zugolódását. Türte a pogány kicsapongásokat és türte a te erkölcsöidet is kedves lélek. Gondolj csak vissza életedre, hogy mi mindent kellett Istennek eddig eltűrni tőled? Talán nem voltál tolvaj, rabló, gyilkos és büszkén mondogod, hogy te mindig a becsület útján jártál, kötelességedet minden tekintetben hiven teljesítetted. Igen, látszatra minden milyen szépnek tetszenék, de nézzük csak, mit kellett Istennek tőled tűrni? Eltűrte gonosz tisztátalan gondolataidat, ítélkezéseidet, gögödet, hivalkodásodat. Eltűrte azt, hogy ha sikered volt az életedben, azt magadnak, ügyességednek, okosságodnak tulajdonítsd és ne egy Tőle kapott kegyelmi ajándéknak. Eltűrte, hogy másokat lenézel, megszorítasz, hogy a neked adott erővel, egészséggel, tudással visszaélsz, hogy szüleidhez, sokszor mily tisztéletlen és goromba vagy, tanácsaikat megveted, hogy amikor Ő azt mondja, hogy ősz ember előtt állj fel, te az öregeket kigunyolod, kineveted. Elnézte, hogy gondtalanul élj a mának, magadnak, a világnak és Neki csak életed fölösleges száraz morzsáit akard juttatni, de elvárod Tőle, hogy hóféhér, puha kenyérral tápláljon. Eltűrte, hogy te azt gondold, hogy Ő azért „jó” Isten, hogy te az Ő türelmének, szeretetének és jóságának

számlájára vétkes. Eltűrte, hogy bár kereszténynek, vagy kereszténynek valdod magad, de a szivedben a harag, az engesztelhetetlenség, bosszu, gyűlölet, trágárság pogány indulatai tanyázzanak. Még azt is eltűrte, hogy amikor Ő figyelmeztet és szeretettel szól, hogy ne egy ilyen nyomoruságos és Őt megcsufoló életben és vallásoskodásban akarj járni, hanem nevéhez illő szent életben vágyakozz megdicsőíteni és kebelén nyugvó gyermeke lenni, akkor te azt mondtad: — Ezt még a jó Isten sem kívánja. — Igen, eltűrte erkölcsöd, amely a te gondolataidhoz szabta az Ő tiszta és szent fenségét, engedékeny, megalkuvó, mindenre ament mondó aggastyánnak képzelvén Őt. Oh igen, hogy eltűrte végtelen szeretetében a te erkölcsöd.

De meddig? Amíg teljes világosságában meg nem mutatta az utat, amelyen egy megszentelt életben járhatsz. Még világot nem gyújtott a szivedben, hogy a magad rutságát látva és azt megelekedve, azt nem mondogod — elég. Míg föl nem kínálta az üdvöt számodra, melyet Jézusban nyujt neked. Eltűrte lelki nyomoruságaidat, tisztátalan életedet, gonosz gondolataidat, beteg bensődet, megfertőzött szivedet, míg az orvosságot nem adta Jézus Krisztusban. Magad erejére bizva, csak egy — Isten végtelen türelméből tengődő álkeresztény életre vagy képes. De ha Jézust elfogadod és tanítványaként akarsz járni és Szentlelkének helyet engedsz, úgy egy győzedelmes élet boldog birtokosa lehetsz. Egy olyan életé, amely nem fél az örökkévalóságtól, amelynek számára a halál, nem félelmetes rém, hanem csupán egy sötét völgy, mely a dicső örökhonba vezet. Isten türte. De ne tedd tovább próbára türelmét. Ehhez nincs jogod. Hanem szeretetének zálogát az Ur Jézust elfogadva, annak őszinte igaz, hű tanítványaként, nem e világhoz, hanem Őhöz szabva életedet, Isten gyermekeinek örvendező boldog nyugalomával és szent tisztaságával add át magad vezetésének.

(I. j.)

Tartalom:

1. Türte az ő erkölcsöket (I. j.) 2. A világ istene. (A. L. O.) — 3. Hálaadás. — 4. Sátán az imaórák ellen. — 5. Boldog szemek. (H. L.) — 6. Árbócon. (I. j.) — 7. Kalászszedés. — 8. Jócselekedetek nyolc lépcsője. — 9. Hazai hírek. — 10. Nagyvilágból. 11. Szerk. üzenetek. — 12. Istentiszteletek sorrendje.

„A világ istene.“

A. I. O.

Pál apostol e fenti kifejezést a II. Kor. 4/4-ben használja. A világ istene. Kicsoda az? Bizony a sátán. Ha e magyarázattal kapcsolatban beszélnünk kell róla, bizonyos ellenszenvvel tesszük, de mégis azzal az elgondolással, hogy Isten Igéje, ellenségnek és vádlónak nevezi, kit nekünk ismerni kell. Sokan nem ismerik. Nem mondhatnánk, hogy valami tiszteletreméltó lény, de az bizonyos, hogy sok mindent irnak rovására, melyért nem ő a felelős. De viszont még több okuk van arra, hogy lényét ne vegyük felületesen. Aki ezt nem hiszi és nem fegyverkezik fel ellene, azzal könnyen elbánik. Azért legyünk óvatosak. De fölmerül az a kérdés, hogy ismerjük-e mi a sátán hatálmát? Foglalkoztunk-e már komolyan ezzel a gondlattal? Azok számára, kik ezt szükségesnek vélik, néhány utmutatással szeretnénk segítségükre lenni. Bizonyára nem mindenki véleményével egyezik, de szeretettel kérjük, bibliai alapon tanulmányozva megvizsgálni és fontolóra venni e sorokat.

Mindenek előtt vizsgáljuk meg egyszer Máté 4/8 és Luk. 4/6-ot. Itt mindjárt összefüggésben találjuk az Ur Jézus pusztában történt megkísértésének eseményeit. Fenti részeken azt olvassuk, hogy a sátán a kísértés alkalmával az Urat egy magas hegyre vitte, megmutatta neki a világ minden birodalmát és annak dicsőségét és azután így szólt hozzá: — Ezt mind neked adom, ha leborulva imádasz engem. Hogyan jön a sötétség fejedelme ehhez az elbizakodottsághoz és a hatalom bitorlásához? Csak azzal rendelkezhet valaki és csak azt ajándékozhatja el, ami az övé. Istennek Fia miért nem utasította vissza ezt a sátáni gögőt? Hát van az ördögnek valamilyen köze a világ birodalmihoz? Erre vonatkozólag magyarázatot találunk Lukács evangéliumának negyedik részében a megkísértés történetének párhuzamos helyén. Pontosan azt a történetet találjuk, de egy fontos kibővítéssel. Luk. 4/6-ban a sátán Máté 4/9-től eltérőleg, még a következőket üzi hozzá: — Néked adom mind ezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét, mert nékem adatott és annak adom akinek akarom. — Nem büntethette volna meg az Ur a sátánt e hazugságért? De nem tette, hanem e mondatot figyelmen kívül hagyta. Miért e sokatmondó hallgatás? Nem a sátán megállapításának néma elismerése ez? Minden bizonyos. Ez alkalommal a sátán egy követelésével állott elő, mely visszanyulik a teremtés idejébe és melyre Jób 38/4-7 utal.

Föltételezhető, hogy midőn az Ur, Mózes I. 1/1 szerint a mennyet és Földet teremtette, az utóbbival teremtette az angyalsereget, fejedelmekkel, — későbbi sátánnal — kinek a földet mintegy fejedelemséget bocsájthatta rendelkezésére. De azután következett a bukása és Istentől való eltávozása és leléketése. (Pét.

II. 2/4. - 3/5. - Jud. 6/9. - Es. 14/12.) Az angyalok, kik vele vétköztek és a föld szintén itélet alá jutottak. A sátán a lázadás kudarcra fölött való tehetetlen dühét, a földön tombolta ki és azt kiellené és pusztává tette. (Móz. I. 1/2.) rányomva züllött és zilált lényének bélyegét, míg Isten azt hat teremtési napon újjá nem alkotta. De a sátán soha nem adta föl a földhöz való jogát, melyet egykor Isten neki adott. És hogy mily kitartóan és hevesen küzd azért, mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy e követelésre Isten Fia előtt is mer hivatkozni. És most lássuk, hogy mekkora a hatalma és azt hogyan győzheti le a mi — hitünk.

I. A sátán befolyása a természet világára.

Tegyük fel azt a kérdést, hogy mi az oka annak a sok természeti csapásnak, mint járványoknak, orkánoknak, földrengéseknek, áradásoknak, vulkánikus kitöréseknek, melyek gyakran tízezreket, sőt százezreket követelnek áldozatul. Általában az a vélemény, hogy ezeknek oka a természeti törvényekben rejlik. Vajon tényleg? Ezzel szemben megkérdezhajjuk, hogy miért vannak törvények? Milyen célt szolgálnak a törvények, melyek egyéni, családi életünk és hazánk javát szolgálják? Nem a rendért vannak? Lehetnek vajjon a természetben törvények, melyeket Isten más célból adott? A Mindenható, nem rendet és összhangot teremtett abban a zürzavarban melyet a sátán okozott? És miként rendet teremtett, akként rendet is akar tartani. De mi nyilvánul meg a természeti csapásoknál? Nem vad rendellenesség és céltalan rombolás? Lehetséges, hogy a Teremtő természeti törvényein alapul? De mi van főleg azon természeti törvényekkel, melyekre a tudomány oly gyakran és ismételtten hivatkozik? Ugy vélem, hogy a mi ismereteink az u. n. természetitörvényekről rendkívül csekélyek és hiányosak és épen elég okunk van a szerénységre. Bár melleleg meg kell jegyeznünk, hogy az ilyen természeti csapások, nem egészen függetlenek a természeti törvényektől, de a sátán visszaél a természet eme áldásos törvényeivel és azokat a maga módja szerint, a saját javára akarja használni.

Erre vonatkozólag a Szentírásban is van bizonyíték. Ilyet találunk Máté 4/39-ben. E helyen a Genezáret taván keletkezett viharról van szó. Mialatt Jézus a hajócska hátsó részén aludt, tomboló vihar kerekedett. A tanítványok viharozott halászok és hajósok voltak és fölverték a harcot. De nemsokára azt tapasztalták, hogy emberi erejükkel nem boldogulnak e viharral szemben. Elcsüggedve siettek az alvó Mesterhez. Ő fölébredt és fölkel. Egy pillantást vetett tanítványaira, kik sápadtan aggódva állottak előtte. Azután az elszabadult, tomboló elemekre vetette tekintetét. Majd fölemelte kezét és csak ennyit mondott: — Hallgass, némulj el. — „És elállt a szél és lön nagy csendesség.” Mi

a feltűnő ebben a történetben? Azok a szavak, melyekkel a viharok parancsolt. Az Ur közvetlen beszélt, mintegy megszemélyesítve a vihart. Miért tette ezt? Mert a vihar mögött, az azt okozó hatalmat — sátánt, — látta, ki ezzel a vésszel Istennek Szentje ellen merényletet kísérelt. Egyébként ez nem az egyetlen kísérlete volt a sátánnak. Az evangélium, több példát mutat erre. Jelen esetben Jézus a sátánt, mint a vihar okozóját látta és parancsát tulajdonképpen ahhoz intézte.

Ha e bibliai bizonyíték nem elég és valaki azt gondolja, hogy ezzel a felfogással egy írásmagyarázat sem foglalkozik ilyen értelemben, hanem ez csak mintegy erőszakos belemagyarázás az írásba, annak egy másik bibliai helyet is mutathatunk, amely azt bizonyítja, hogy ez a vélemény, nem egy egyéni félremagyarázás és tévút. E másik helyet Jób könyvének első részében találjuk. E fejezet hatodik versében, a sátánt az Ur előtt látjuk Isten fiai között. Mit keresett ott? Az egész jelenet arra mutat, hogy alkalmilag a sátán is megjelent Isten előtt, hogy számot adjon. Vigasztaló az az a tudat, hogy bár nagy hatalma van és sokat árthat, mégsem teheti azt amit akar, mert Isten akarata alatt áll. A sátán kihasználta ezt az alkalmat és Jóbot kikéri Istentől. Isten megengedi neki, hogy megpróbálja jámbor embernek hitét és e célból kivételes jogokat ad neki, (12 v.) mely azt bizonyítja, hogy Isten kimérte a sátán hatalmának határát. Csupán e határon belül mozoghat, bár ez is elég tágas terület. Először is megengedte az Ur a gonosznak, hogy javaihoz hozzányúlhat, csak magát Jóbot nem érintheti. Később Jób személyét is kiszolgáltatta neki, de életét kimélni kell. (2/6.) Az első engedély után eltávozik a sátán. (1/19) egy vihar kerekedik, a ház, melyben Jób gyermekei vigadoznak összedől és gyermekei a romok alatt lelték halálukat. Ime egész világos bibliai bizonyíték, hogy a sátán, — isteni engedély alapján, — természeticsapások okozója lehet. Mi azonban egy esetben megtörténik, nem fordulhat elő más alkalommal is? Aligha vonhatja kétségbe valaki ennek a következtetésnek jogosultságát. Hogy Isten a sátánnak a természet birodalmában nagy szabadságot enged és különösen az utóbbi időkben, mely főleg az „ő ideje” — ez tisztán kitűnik a Jel. 13, 13-ból. Nagyon üdvös, ha a 91-ik zsoltárral vigasztaljuk és újból az emberiség hű Megőrzőjének oltalma alá helyezük magunkat, kiről Dávid oly csodálatosan nyilatkozik a 11. versben: Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged, minden utaidban.

Kedves olvasóm, talán nagyon gyermekesnek tűnnek föl neked ezek a dolgok? Szeretettel figyelmeztetlek, hogy a sátánnak nem imponál a te szellemi fölényeskedésed, sem lekiacsinylásod és tudásod, melyre talán oly büszke vagy. A sátánnal szemben, nem védhetjük magunkat az emberi tudomány, hanem a gyermeki hit pajzsával.

(Folyt. köv.)

Hálaadás.

Ézs. 25, 1-8.

Hálaadás nem a száj szolgálata, hanem az életé, mert igazi hálaadás annyi, mint hálában élni. A leghelyesebben az ad hálát Istennek, aki mindennapi életét által fejezi azt ki. A hálaadáshoz nem elég egy nap az évben s kötelességünket se teljesítettük, ha egyszerűen megköszönjük a bő aratást és a nemzeti jólétet, amellyel Isten betöltötte hazánkat.

Isten elvárja hálánkat. Lapozzuk csak a bibliát s megtudjuk, hogy Ő elvárja hálánkat az Ő áldásaiért, amelyekben részesít minket. Pál apostol írja a filippibelieknek: „Imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” A legtöbb ember mindig csak kap Istentől. Hálát adni annyit tesz, hogy nem mindig kérelemmel járuljunk Isten elé, hanem köszönjük meg, amit már kaptunk.

Vannak dolgok, melyekért hálásnak kellene lennünk, de sokszor nem is gondolunk rájuk. Egyszer egy vak ember arcába néztem, aki azt mondta, hogy még sohasem látta a napot fölkelni és az édesanyját sem ismerte soha. Erre ráeszméltem, hogy a szememet egész életemben használtam, de egyszer sem adtam értők hálát az Istennek. Az egyik tébolydában láttam egy izmos és jókinézésű embert, aki elmebeteg lévén, mezei állatnak képzelte magát. Ekkor elfordultam szegyenkezve és abban a tudatban, hogy az értelmemért még sohasem adtam hálát az Istennek. Hallottam egy koldusról, aki azt kiabálta az utcán, hogy ő egy királynak a testvére és nincs cipője. „Micsoda nyomoruság — kiáltotta, — hogy egy király testvérenek meztláb kell járnia.” Azután megpillantott egy szegény koldust, akinek nem voltak lábai, ekkor hirtelen zavarában elkezdett Istennek hálát adni, hogy az ő sora mégis sokkal jobb, mint a másiké. Tízezerszeresen megáldott minket az Ur, de mi elfelejtettük, hogy ezt megköszönjük Neki.

Adjunk Neki hálát a mi megváltásunkért. Büneink következményétől megszabadultunk, amennyiben elfogadtuk Krisztust, a mi Megváltónkat. Szabadok vagyunk a bűn hatalmától, mivel Isten Lelke lakozik bennünk. A bűn testtől is megszabadít, ha Őrá tekintünk. Óhózzá leszünk hasonlókká és egykor olyanok leszünk, mint Ő.

Adjunk hálát Neki, hogy megtartott minket. Ján. ev. 10. részében olvassuk: „Az én juhaim hallják az én szótát és én ismerem őket és követnek engem: és én örök életet adok nekik és soha örökké el nem vesznek és senki ki nem ragadja őket az én kezeimből.” Mily dicső oltalom! Adjunk Neki hálát érte.

Sátán az imaórák ellen.

Szinhely: Egy terem. Nagy gyűlés, a sátán elnököl.

Sátán: Kedves barátaim, ti mindnyájan tudjátok, hogy mennyire kockán forog a mi győzelmünk és azért a mi mai beszélgetésünk tárgya az imaórák kérdése lesz.

Démonok kara: Igen! Igen!!

Sátán: A nyár elmúlt, a szép szüenidő véget ért. Minden hívő-körben újból, fokozott mértékben megkezdik a gyülekezeti munkát. Idáig nem sokat szenvedtünk a közösségek fáradozásaitól, de imaóráikkal szemben mégis állandóan ébereknek kell lennünk. Birodalmamra nézve nincsen veszedelmesebb valami, mint az imaóra és ezért e télen fokozottabb mértékben kell óvatosaknak lennünk. Mi a te véleményed Sámíel?

Sámíel: Főnökünkkel egy véleményen vagyok. Halál az imaórákra! És sikerülni is fog, ha mindenki elvégzi kötelességét. Én mindjárt arra kötelezem magamat, hogy az imaóra látogatók számát jelentékenyen csökkentem.

Egy gonoszlélek: Mit? Hát eddig is nem mindent megtettünk, amit csak lehetett?

Sámíel: Bizony nem. Én nagyon sokszor 10—15 lelket arra bírtam, hogy otthon maradjanak. Ez azonban kevés. Nekünk valami módon még csökkentenünk kell a látogatók számát. És pedig olyan mértékben, hogy maguk a vezetők találják unalmasnak és föladják az egészét.

Démonok kara: Kitűnő! Ebben egyek vagyunk.

Egy hang: És hogy akarod megkezdeni?

Sámíel: Ez nagyon könnyű. Annyira viszem a lelkeket, hogy az utat az imaházba hosszúnak találják, az időt rossznak és végül is az legyen a véleményük, hogy a gyülekezetnek tulajdonképpen számukra nincs is jelentősége. Arra akarom őket bírni, hogy az egész imaórát elfelejtsék.

Lustaság démona: Nagyszerű. Ebben segítségedre leszek.

Rendellenség démona: Én azon dolgozom, hogy az asszonyok ne legyenek készen időre a főzéssel és annyi akadályt gördítek eléjük, hogy úgy elfáradnak, hogy otthon maradnak.

Sámíel: Köszönöm. Ez nagyon megkönnyíti a dolgot. Bizom bennetek barátaim, hogy hathatósan támogatni fogtok. Mellesleg én figyelmemet főképen a vezetőkre irányítom. (Mozgás.) Ugy tapasztaltam, ha a vezetőket befolyásolhatom, akkor az egész gyülekezetben nyert ügyem van.

Sátán: Ez világos. Tovább.

Sámíel: Ugy akarom berendezni, hogy a vezető az utolsó pillanatban kapja a vacsorát, úgy, hogy ne legyen ideje éneket választani, áldást kérni, egy kissé csendben elmélyedni az

imaóra előtt. Megkísérem, hogy megakadályozzam abban, hogy a Szentlélek erejét keresse. Sértődő és fecsegő lelkeket küldök hozzá óra előtt, olyanokat, kiket nem mer elküldeni és kiknek nem lehet megmagyarázni, hogy szüksége van imaóra előtt egy kis elcsendesedésre. Vagy érzelmeit különböző gondolatokkal fogom etölteni, bebeszélem neki, hogy sürgősen el kell intézni neki különböző ügyeket, gyorsan meg kell írni bizonyos leveleket és így nem lesz ideje egy kissé lélekben megpihenni.

Kétkedés démona: Én olyan módon akarom befolyásomat érvényesíteni, hogy azt gondolja, hogy minden hiábavaló és céltalan fáradság a hallgatók közönye ellen küzdeni.

Sátán: (Nagyon elégedetten.) És most képzeld el, hogy megkezdődik az imaóra. Nos mit csinálunk?

Zavarás démona: Én arról gondoskodom, hogy valaki rosszul legyen. Ez zavart csinál. Ledobok egy-egy esernyőt. Majd úgy irányítom a dolgot, hogy hol meleg, hol hideg lesz a teremben, hol a huzat, hol a fűledt levegő miatt fognak panaszkodni.

Sátán: Nagyon jó. Tovább, tovább!!

Bizalmatlankodás démona: Én oly távol akarom a szószéktől és egymástól az embereket ültetni és olyan szétszórtan, hogy úgy fog az egész gyülekezet kinézni, mintha fertőzéstől félnének. (Általános derűtség.)

Sámíel: Ezek a kis dolgok is fontosak, de a nagyokat sem szabad elfelejteni. Azért azon kell dolgozunk, hogy a hívők komolyság és szeretet nélkül jöjjenek.

Kétkedés démona: És még hozzá hit nélkül.

Egy hang oldalról: Isten unalmas ígérete, már gyakran okozott nekünk nagy nehézséget.

Sámíel: Álszerénységgel akarom őket megtölteni, hogy szerénykedjenek imádkozni.

Sátán: (Élesen) Ha szabad kérem, nem mindenkit. Mert én bizom egyesek imájában, különösen azokéban, kiknek imája alatt néhányan elaluszhatnak.

Sámíel: (Kissé sértődötten.) Csak azokat készítjük ki, kiknek imája áldásos. Fontos, hogy azok szája elnémuljon, hogy ne tudjanak se imádkozni, se énekelni.

Démonok kara: Kitűnő. Biztos a győzelem. (A gyűlés már végéhez közeledik, mikor egy újonan jött démon áll elő.)

Új démon: Győzni? Még nem! Rossz hírrel jövök. Isten gyermekeinek egy kis csapata arra szánta magát, hogy a jövőben fokozottabb buzgósággal fognak imádkozni azért, hogy e télen különösen áldásosak legyenek az imaórák. Ezek azok, kik határozottan hisznek az Isten ígéréteiben és szilárdan ellökélték, hogy addig imádkoznak, míg hatalmunk megtörik. (Nagy mozgás.)

Sámíel: Kevesen vannak.

Kétkedés démona: Az igaz, de hisznek.

Sátán: Azt mondd, hogy hisznek. Ez lehangol, mert hitük ébredést támaszthat a közösségben. Ha hisznek, ellenállásunk hiába való. Ez régi tapasztalatom. Azt mondom nektek, hogy a hittel szemben tehete lenek vagyunk. (A démonok villámgyorsan eltűnnek a mélyben.)

Boldog szemek . . .

Boldog szemek, amelyek látják azokat, amelyeket ti láttok. (Luk. 10. 23.)

Majdnem kétezer évvel ezelőtt, Istennek Fiát Palesztinában láthatták testi szemekkel, hallhatták testi fülükkel, megérinthezték testi kezekkel; itt volt testben és mint valóságos ember járt az emberek között. Ugy látták Őt a tanítványai; de az Úr nem ezen látás által üdvözítette őket. Az Úr Jézus idejében sokan éltek Palesztinában, kik látták őt, de ez a látás a legkevésbé sem használt nekik és nem szolgált valami nagy gyönyörűségükre. Ott voltak a farizeusok, sadduceusok, főpapok és írástudók és igen sok mások a népből, kik mind látták Isten Fiát; de egy nagy része közömbösen, másik rész ellenséges szemekkel nézte; és éppen ezért e tekintetek nem életet, hanem halált jelentettek nekik. Ezekről a szemekről nem mondhatta az Úr Jézus: Boldog szemek, amelyek látják azokat, amelyeket ti láttok. Miben különbözik az apostolok nézése a másokétól? Abban, hogy a tanítványok az Üdvözítőt, lelki szemekkel is nézték. Az Úr Jézus tekintete, szavai, cselekedetei, egész magaviselete, magán hordta az Atya megnyilatkozását, úgy hogy csak a legnagyobb tisztelettel és szeretettel tudtak rátekinteni. Így láttak és ismertek föl Jézusban egy egész más embert, mint mások. Hol mások megbotránkoztak, ott ők az Atya mindenható erejét ismerték föl; hol mások gúnyolódtak, ott ők dicsőítettek; hol mások szitkozódtak, ott ők imádkoztak; mi másoknak elviselhetetlen, az számukra kedves teher volt. Mikor mások elfutottak, ott maradtak és beismerték: Hová mehetnének az örökélet beszédei vannak te nálad. — Röviden: ők elismerték Jézusban az Üdvözítőt, Istennek Fiát, mialatt mások egy közönséges prófétát, gyakran ellenséget, ábrándozót sőt megszállottat láttak benne. Ezért mondja az Üdvözítő tanítványait boldogoknak, mert abban a drága kegyelemben részesültek, hogy benne Izrael vigaszát, Istennek Fiát, az Atya képmását, emberfiai között a legszébbet láthatták, nemcsak testi szemekkel, hanem a lelkiekkel, azaz hitben is.

Kedves lélek, vajjon ilyen boldog szemek vannak neked is? (H. L.)

Socratest egyszer megkérdezte, hogyan lehet valaki gazdag?

— Ha tartozkodik — úgy mond — és kívánságai fölött uralkodik.

Az árbócon.

Sokat nem tudok — keveset nem akarok.

Nem kell valami lángésznek lenni, hogy kitaláljuk azt, hogy e fenti diszes szöveggel mikor kedveskednek az emberek. Mikor adakozásról van szó. Más formában is szokták ezt mondani. Pl. így: Mindig egy pengőt szoktam adni, de most nem tudok, hát inkább nem adok, hanem legközelebb kipótolom. — A legközelebb, nagyon tág határidő, sőt van rá eset, hogy az idők végtelenjébe nyulik és a feledés perce jó vastagon betakarja. Kedves lélek, talán már te is mondtad ezen üres kifogást és azért jó, ha egy kissé megállunk előtte. Először is mit jelent az, hogy sokat? Mi az a sok? Isten országa számára lehet sokat adni? Nem Ővé a föld és annak teljessége és nem mindenünknek Ővének kell lenni?

Az Úr Jézus egyszer megállott a templomajtóban és nézte, amint a gazdagok sokat dobtak a perselybe, de egy szóra sem méltatta őket, ellenben a szegény özvegy fillérei örök gyöngyei Isten igéjének és a filléreket mindennek nevezi az Úr. Ha az a szegény asszony is azt mondta volna, amit oly sokan mondanak és köztük talán te is, hogy — sokat nem tudok, keveset nem akarok, — akkor vigaszunkra, erősítésünkre, gyönyörűségünkre, nem olvashatnánk Márk és Lukács evangéliumában ezt a szép történetet. Ha valaki még e fenti szavakkal akarja elintézni Isten országa számára az adakozást az még nem Istennek, hanem, embereknek akar az adakozásban is tetszeni. Azt akarja, hogy az emberek a sokat lássák, mert mit szólnak a kevéshez? Kedves lélek, dobd ki szótáradból ezt a csunya, Istennek nem kedves mondatot és ne emberek előtt teltszelegni, hanem legjobb tehetséged és lelkiismereted szerint az Úr oltárára áldozni akarj. Jegyezd meg, hogy a missiók tekintélyes része az Úrral megbékélt szegény lelkek filléreiből épült fel. Azután gondold meg, hogy talán éppen az az általad leértékelt adomány hiányzik még talán a villany-számlához, egy missioi úthoz, vagy egy imaház bérléhez, vagy más evangéliumi kiadáshoz. Nos és mi lenne, ha mindenki így beszélne aki csak keveset tud adni? Oh, szeretettel kérek, ne mond többé ezt a gonosztól betanított frázist, hanem az Úr színe előtt nagy örömmel cselekedj az Ő dicsőségére.

Gyülekezeteinkben szeptember-október hó az aratási ünnepélyek ideje. Ilyenkor ünnepi külsőségek között adunk hálát az Úrnak a termésért, az áldásért, mellyel ez évben is elhalmozott. Hálát adunk, de nem csupán

szavakban, hanem tettekben is, adakozván a közösség szükségleteire, fenntartására. A téli tüzelőre, nagyobb világítási számla fedezésére, egy-egy vendégszónok költségeire, tatarozásokra, és más kiadásokra, az aratási ünnep bevétele szolgál, mert hiszen egy gyülekezetnek nincsen adó, vagy más biztos bevételi és segélyforrása. Ilyenkor a gyülekezet iparkodik és vágyakozik a legjobb tehetsége szerint megtenni a magáét. De ahol Isten számára valamit tenni kell, ott megjelenik a gonosz is, hiúság, versengés, irigység és álszemérem odaferkőznek és ha külsőleg nem is, de belsőleg megzavarják azt az összhangot, amely előfeltétele annak, hogy az Úr megáldhassa a munkát és azon jókedvű adakozók lehessünk akiket az Úr szeret. És az ilyen alkalomkor nagy szerénykedve inkább semmit sem teszünk, mert csak keveset tudnánk tenni és akkor mit szólnak mások? Félre az ilyen álszeméremmel. Ha egy fillért tudsz adni, ne az emberekre nézz, ne azoknak akarj tetszeni, hanem gondold arra, hogy Jézus, Ki megígérte, hogy velünk lesz a világ végezetéig, — nézi szivedet és megáldja adományodat és a megáldott fillér megtermi a maga gyümölcsét. Adja az Úr, hogy aratási ünnepélyeinken mindenki az Úr előtt és szívével adjon. (I. j.)

A hála ereje. Egy komoly hívő kereskedő elbeszélte egy alkalommal, hogy egy néma, de mégis sokatmondó prédikáció által hogyan ismerte meg az Urat, és lett Jézus tanítványa. Irodájának ablakából napról-napra szemtanuja volt, amint egy egyszerű, szegény utcaseprő megreggelizett. Az egész reggeli abból állott, hogy megevett egy darab kenyeret és a szembenlévő utcai kútnál megivott egy pohár vizet. De mielőtt elfogyasztotta volna szerény táplálékát, levette sapkáját és hálátelt pillantással fohászkozott az ég felé és épen úgy hálát adott evés után is. Az utca forgatagában és zürzavarában senkisémm vette észre a jámbor utcaseprő fohászát, csak az Úr, Ki mindent lát és hall, mindent ismer és tud. De a kereskedő is látta napról-napra ablakából és mély benyomást keltett benne. Isten őt sokkal nagyobb jótéteménybe részesítette, mint egy darab kenyér és egy ital víz és neki eddig mégsem jutott eszébe ezért hálát és köszönetet mondani. E hálálkodó, kegyes utcaseprő csendes bizonyágtételén keresztül figyelmes lett a saját hálátlan és közönyös szívére. Végül is megtört és az Úr Jézusban békét talált. Így lett belőle Istennek őszinte, hű és hálás gyermeke.

Az igazi indítóok. Amikor egy evangeli-

zátor a missió számára gyűjtött, utjában betért egy régi barátjához is, ki mikor előadta jövétele célját, így szólt: — No barátom, mert te kérsz, a te kedvedért száz márkát adok. — Nem kell, — felelte az evangelizátor visszatolva a pénzt, — ha azért adod, mert én kérem, akkor nem fogadom el. — Az adakozó barát egy pillanatra meghökken, de a következő percben csendesén megjegyezte: — Igazad van. Itt van kétszáz márká, mivel az Úr Jézusnak van szüksége rá és te neki gyűjtesz.

Te kinek gyűjtesz vagy kinek adsz???

A jócselekedetek nyolc lépcsője.

1. Az első, legalacsonyabb lépcsőre akkor lépünk, amikor adnuk ugyan, de sajnálattal és huzódózva. Ez a fej adománya, de nem a szívé.
2. A második lépcsőre az lép fel, aki adományát örömmel adja ugyan, de nem az inségben levőknek szüksége szerint.
3. A harmadik lépcsőre akkor jutunk fel, ha ajándékunkat örömmel és szükségnek megfelelően adjuk, de csak úgy, ha kéri tőlünk.
4. A negyedik lépcsőre az ért fel, aki örömet és kéretlenül ad, de olyan módon, hogy aki kapja, egy kis szégyent érez.
5. Az ötödik lépcsőn olyanformán adakozunk, hogy a megajándékozott ismeri az ő jöltevőjét, de az viszont nem.
6. A hatodik lépcsőnél, kezdődik a magasabb fokozat. Az adakozó ismeri ugyan az elfogadót de az nem ismeri az ő jöltevőjét.
7. Még tisztábban ragyog, a hetedik lépcső, mikor, sem a szükségben lévő nem ismeri az ő jöltevőjét, sem az nem tudja, hogy ki segített.
8. A nyolcadik, a legmagasabb lépcsőre akkor emelkedünk ha olyan munkát végzünk felebarátaink között, hogy ne kelljen inségbe jutniok és kezüket alamizsnáért nyújtaniok.

Megkérdezhetem hogy melyik lépcsőn alsz?

Házasság. Zimre Gyula györkönyi prédikátor és Mészáros Ilonka augusztus 3-án Budapesten házasságot kötöttek. Az Úr áldása legyen e házasságon és az Ő kegyelme és szeretete vezesse testvéreinket az élet útján.

Kerületi konferenciánkat ez évben szept. 14–17-ig tartjuk Budapesten. Az alább olvasható ébredési konferencia miatt melyen részt veszünk, külön nyilvános összejöveteleket nem tartunk, csupán gyülekezeti és egyéb hiya-talos ügyeket tárgyalunk.

Nagy ébredési Alliance-konferencia Budapesten. A már több ízben jelzett nagy ébredési konferencia szeptember 14—19-ig fog lezajlani. Négy nagyon kiváló külföldi előadó vesz részt a konferencián: az Evangéliumi Világ-Alliance londoni főtitkára, Gooch Márton Henrik és az Anglia vallási életének központját képező keswiicki konferenciának három nagyon kiváló vezére, Langston E. L. Aldis W. H. és Thorpe C. S. J. Ielkés. A jelentkezők részletes tárgysorozatot kapnak.

A konferencia főtárgya: A megszentelt élet útján, Szept. 14-ik reggel 9-től este 6 óráig közös imádkozással lesz kitöltve, melyet minden óra kezdetén rövid bibliamagyarázat vezet be. Este 7 órakor a konferencia tagjai számára szeretetvendégség lesz.

Szept. 15-ike alliance-nap. Ennek tárgya: „Szenteknek egyessége.” D. e. három előadás hangzik el: Az Atya és a Fiu egysége, Egységünk Istennel, Egységünk egymással. D. u. előadás megbeszéléssel: Az egység gyakorlati következményei. Este nyilvános előadás: Az Evangéliumi Világ-Alliance.

Szept. 16—19-ig minden napnak egyforma a tárgysorozata. Reggel imaóra, d. e. biblia előadás és megszentelődési gyűlés d. u. megbeszélés. este nyilvános ébredési gyűlés. A minden nap újra és újra szereplő külföldi előadók kivül a hazai protestáns ébredési mozgalmak legkiválóbb vezetői tartanak előadást. Az egyes napok tárgya a következő: Szeptember 16. A keresztyén és a bűn. Szeptember 17. A szív megtisztítása. Szeptember 18. Odaszentelés. Szeptember 19. A Lélek teljessége. Az aznap összes gyűlések e tárggyal foglalkoznak.

A konferenciái jelentkezéseket 1937. szeptember 5-ig kell beküldeni a konferencia irodájába: Bethánia Egylet, Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9. Minden jelentkezőnek közölnie kell nevét, állását és pontos lakcímét, továbbá, hogy szállásra és közös étkezésre számottart-e, mikor érkezik és mikor távozik. A konferencia résztvevői felhasználhatják az Őszi Lakkerendezési Vásár 50 %-os jegykedvezményét. Aki szállásról maga tud gondoskodni, az a rendezőseget ezzel ne terhelje. Kényelmes közös szállásokat mindenki kaphat rendkívül olcsó áron.

Minthogy ezért a konferenciáért Anglia legkomolyabb vallásos körei és sokan itthon is régóta buzgón imádkoznak, a Lélek nagy kiadását várjuk.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

A délnémetországi évi konferencia, jun. 9—13-ig tartotta Backnangban 42-ik ülését. A várakozással telt prédikátor és gyülekezeti képviselők serege között, első ízben jelent meg mint

püspök, dr. F. H. Otto Melle, ki az ő szokott közvetlen modorával és szivélyességével, mindjárt meg is hódította a konferenciát. A konferenciái ügyek vezetésében megnyilvánuló határozó képessége, széleslátással párosulva, jóleső érzéssel emlékeztettek köztiszteletben álló elődjére dr. John L. Nuelsen püspökre. Wedel Vilmos nürnbergi prédikátor világos és mély konferenciái beszéde mindjárt megadta az ülésnek alaphangját, amely mindvégig éreztette áldásos hatását. Csütörtök este dr. Rexroth György nürnbergi diakonissza igazgató tartott „A diakonia, mint az állam és az egyház segítőtársa”-címen előadást. Az ünnepi hangulat emeléséhez nagyban hozzájárultak Schwab Elza sumatrai és Klebsattel nyugatafrikai misszionáriusok előadásai. A konferencia kimagasló eseményei közé tartozott a püspök „Délkeleteufópa és az evangélium” c. előadás, valamint Wobith R., dr. Rexroth Gy., dr. Mann Th., dr. Scharpf P., Frey Ö. és Maila K. prédikátorok számára rendezett szolgálati jubileumi ünnepély.

A vasárnapi összejövetel befogadására a Sion kápolna kicsinynek bizonyult, úgy hogy azt a vasúti szálló nagytermében tartották és beszédeket onnan közvetítették hangszórokkal a Sion kápolnába „A keresztyén ember optimizmusáról” tartott mélyenszántó íghirdetés a konferenciát lélekben a Tábor ormairá vezette. Ez alkalommal négy fiatal prédikátort avattak fel.

Itt jegyezzük meg, hogy a délnémet konferencia 12.510 tagot számlál 411 állomással. 78 prédikátort, 38 laikus prédikátort, 634 intő, 676 osztályvezető támogat munkájában. A 226 vasárnapi iskolában 7.796 gyermek részesül 668 tanerő által vállások oktatásban. Az új beosztási jegyzék az elhelyezések hosszú sorát közli.

A washingtoni igazságügyiminisztérium új palotájának falfestményeire pályázatot hirdettek. A beérkezett tervek azonban a bírálóbizottság tulságosan borzalmasnak találta s most új pályázatot hirdet. A művészek kígyókkal, villamoszserpekkel, akasztófákkal, géppuskákkal akarták ugyanis telefesteni az igazságügyiminisztérium falait. Vajjon milyen véleményük lehet nekik arról az igazságszolgáltatásról, amit legmegelőbb kígyókkal, géppuskákkal, s közbe-közbe néhány akasztófalval lehet legmegelőbbben jelképezni.

Embernek is jó volna... Memphisben (Tennessee állam, Amerika) munkanélisüliek a Rossevelt-féle állami közmunkaterv keretében pompás otthon építenek gazdátlan kutyák számára 25.000 dollár költséggel. A központi fűtéssel, villamosvilágítással és csempézett fürdővel felszerelt épület Amerika legfényűzőbb „kutyaszállodája” lesz, ahol a kóbor ebek naponta langyos zuhanyt és fürdőt kapnak és aluminiumedényekből költik el tudományosan összeállított táplálékukat. Azt mondja az Irás, hogy: „De kívül maradnak az ebek, bűbájosok

és a paráznák és a gyilkosok és a bálványimádók és mind, aki szereti és szólja a hazugságot. (Jel. 22, 15.) De minden biztonnal azok sem kedvesek Isten előtt, kik az ebek jólétét, nyomorban sinylődő embertáráik gyámolításánál előbbre helyezik és ölebecskéjükét dédelgetve részvéttlenül mennek el a szenvedő mellett.

Kérdés: Helyes-e az, hogy az istentiszteletek végét meghatározott időhöz kötik? Nem jó volna-e addig együtt maradni, míg „jólérezük magunkat?”

Felelet: Erről sokat lehetne beszélni és ellene és mellette érvelni. De először is le kell szögezni azt a tényt, hogy a mi Istenünk a rendnek is Istene, Mi akár mennyire is szeretnénk, hogy a nap még egy félórászkával tovább ragyogjon az égen, az Ur, nem hosszabbítja meg tündöklésének idejét. Így szükséges, hogy egy meghatározott ideje legyen az istentiszteleteknek is. Nem kívánok önmagunk mását, minthogy azt tudja lelkiileg megemészteni, magáévá tenni és a gyakorlati életbe átvinni, amit ön egy félórás prédikációból meríthet hetenként háromszor, négyszer. Az istentisztelet elhúzása már azért is veszedelmes dolog, mert sokszor úgy elveszi az ige erejét, hogy mire kijönnek az imateremből, azt sem tudják, hogy tulajdonképpen miről volt szó. Láttam már lelkeket, akik boldogan együtt maradtak és üdülgettek volna, akár órák száma is, ha arra alkalmuk nyílt volna, de a gyakorlati életben bicegett és erőtelenségre volt keresztyénségük, bizonyos göggel teltek meg, azt gondolván, hogy ők külön hívők és őbennök több a szeretet. Szükséges a meghatározott idő betartása a kívülvalók miatt is, hogy az idegenek is tudják magukat mihez tartani. Az Írás azt mondja: Mindennek rendelt ideje van. Így rendelt ideje van a nyilvános istentiszteleteknek is, melyet betartani ajánlatos és szükséges, már csak azért is, nehogy azt gondoljuk, hogy az istentiszteleteken Istennek szolgálunk elbizakodottakká legyünk. Ne felejtse el, hogy az összejöveteleknél az Ur szolgál nekünk. Erősít, vigasztal, tanít és utasít és részünkről az az igazi szolgálat, ha mi engedelmeskedünk tanításának és a gyakorlati életben iparkodunk megdicsőíteni. Mindenesetre könyvebb az imaházban órákig üldögelni, mint „széplő nélkül megtartani magunkat a világtól”. Látogassa szorgalmasan és hűségesen a közösséget, elégedjék meg a meghatározott idővel és

az azon nyert áldást gyümölcsöztesse az Ur dicsőségére.

H. J. Köszönöm a szives közreműködést. Hozzuk.

Divatkérdés: Öltözködésére vonatkozólag Wesley elvét ajánljuk: — Ugy öltözködj, hogy környezetedből ki ne tűnj. — Ez azt jelenti, hogy se rendetlen, se piperkőc öltözködéssel Isten gyermeke ne keltsen feltűnést, hanem mindenkor állásának, társadalmi helyzetének és főleg — erszényének — megfelelően, szolidan és tisztán öltözködve járjon. Tegye Ön is magáévá ezt az üdvös aranszabályt.

B. F. Bp. Amint látni tetszik ezek jönnek.

A. Z. Különösen más közösségből jövő gyülekezeti panaszokkal nem foglalkozunk. Ha ön régi hívő úgy tudja az elintézési módot.

K. G. Előre nem ígérjük, hogy közöljök — látni kell.

M. A. Borjád: Kivánságát a kiadóhiv-nak továbbítottam. Lap küldés-pénz ügy oda, cikk és hír ide tartozik. Üdv.

(Kéziratok megőrzésére nem vállalkozunk és csak akkor küldjük vissza, ha felbélyegzett boríték van hozzá mellékelve. — A papír egyik oldalára írjunk és — olvashatóan — tintával.)

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETEKET

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órakor és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

BORJÁD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órakor.

DOMBOVÁR: Bezerédy u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7, Péntek este 7 órakor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 7 órakor, csütörtökön este 7 órakor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órakor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4 és szerdán este 7 órakor.

NYIREGYHAZA: Dessewffy-tér 10.

Vasárnap d. e. és este.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI.: Felsőerdősor 5.

Felelős szerkesztő: Liebstockl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomtatott: KULTURA könyvnyomdában Kaposvár, Gróf Tisza István-utca 1/a. Nyomdaiért felel: HENCZER ISTVÁN.